

අත් තස්කියා

තස්කියා යනු කුමක් ද?

තස්කියා යන අරාබි පදයෙහි පාරිගුද්ධ කිරීම, පිළිවෙළට සකස් කිරීම යන අර්ථ ගමා වේ. ඉස්ලාමීය භාෂා ව්‍යවහාරයේ දී වින්ත පාරිගුද්ධිය යන අර්ථය ගමා වන පරිදි “තස්කියාතුන් නග්ස්” යන්න කෙටියෙන් “තස්කියා” ලෙස හැඳින්වේ. තස්කියා තුළින්, මූස්ලිම්වරයු අල්ලාභ් ආදේශ කිරීමෙහි ලා අන්තර්ගත වන සියලු ම දුරුණාංගවලින් ද තම සිතත් ක්‍රියාවන් ආරක්ෂා කරගෙන අල්ලාහ් ප්‍රිය නොකරන සියලු ම ක්‍රියාකාරකම්, ආයාවන්, වින්තනයන් යනාදියෙන් සිත දමනය කොට එහි යහ ගුණාංග වර්ධනය කර පරිගුද්ධ ව තබා ගත යුතු ය.

සිතෙහි (නග්ස්) තත්ත්වයන් තුනක් පිළිබඳ ව අල් කුර්ඝානයෙහි සඳහන් කර ඇත.

1. ‘නග්සුල් අම්මාරා බිස්සු’ යන අයහපතට පොළඹවන සිත. මෙය යහපත උදෙසා උත්සුක නොකරයි. හැඟීම්වලට හා ජෙතාන්ට වහල් වූ තත්ත්වයක් දක්නට ලැබේ.

2. ‘නග්සුල් ලව්වාමා’ යන තමාට රිදවා ගන්නා සිත. මෙහි හැඟීම්වලට විරුද්ධ ව සටනක් තිබේ. එසේ ම, හැඟීම් උත්සන්න වී අකුසලෙහි නියැලුමෙන් නම්, එම මොහොතේ ඒ වෙනුවෙන් සිතින් පසුතැවිලි වේ. තමාට ම දෙස් පවරා ගනීයි. තම තත්ත්වය වටහා ගෙන ගෝකයට පත් වේ.

3. ‘නග්සුල් මූත්මංඛන්නා’ යන තෘප්තිමත් සිත. එය කළබලයෙන් හා නොසන්සුන් බවින් තොර තැන්පත් තත්ත්වයෙහි දක්නට ලැබේ. මෙහි අයහපතට පොළඹවීම අඩු ය. යහපත කෙරෙහි ඇති පොළඹවීම අධික වශයෙන් දක්නට ලැබේ. මෙම තෙවන තත්ත්වය තුළ අයහපතින් ආරක්ෂා කරන ලද සිතක් ගොඩ නගා ගැනීම “තස්කියා” මගින් බලාපොරොත්තු වේ.

තස්කියාවහි වැදුගත්කම.

මිනිසාට දෙලොට ම ජය ගැනීමට වින්ත පාරිගුද්ධිය අත්‍යවශ්‍ය කරුණකි. පාඨී ක්‍රියාවන්ගෙන් සිත ආරක්ෂාකර ගැනීම තුළින් මෙලොට, පරලොට ජය අත් කර ගත හැකි බව අල් කුර්ඝානය පවසයි.

නියත වශයෙන් ම කවරකු එය (සිත) පිරිසිදු කර ගන්නේ ද ඔහු ජය අත් කර ගත්තේ ය. තව ද කවරකු එය දුෂ්ණය කර ගත්තේ ද ඔහු පරාජයට පත් වුයේ ය. (91:9-10)

මේ පිළිබඳ ව අල්ලාහ් තම මැවීම් වන හිරු, සඳු, රාත්‍රිය, දහවල යනාදිය මත දිවුරා පවසා තිබීමෙන් විත්ත පාරිගුද්ධියෙහි වැදගත්කම වඩවඩාත් ස්ථීර කරන්නේ ය.

දේව ධර්ම දූතයන් මෙලොවට එවන ලද ප්‍රධාන අරමුණු අතරින් එකක් ලෙස විත්ත පාරිගුද්ධිය දැක්විය හැකි ය. නඩි (සල්) තුමාගේ සේවය පිළිබඳ ව සඳහන් කරන විට අල්ලාහ් තම දේව ගුන්ථියෙහි මෙසේ පවසන්නේ ය.

ලිඛිමට, කියවීමට නොහැකිකන් අතුරින් ඔහු (අල්ලාහ්) දේව ධර්ම දූතයන්ට එවිවේ ය. එම රසුලුවරයා මුවනට අල්ලාහ්ගේ දේව වැකි පාරායනය කර පෙන්වන්නා ලෙස ද ඔවුන් පාරිගුද්ධ කරවන්නා ලෙස ද මුවුන්ට ධර්මය හා ඇානය (සුන්නාහ්ව) උගන්වා දෙන්නා ලෙස ද සිටින්නේ ය. (62:02)

ස්වර්ගයට පිවිසිය හැකි මූලික සුදුසුකමක් ලෙස සිත පාරිගුද්ධ කරවන ක්‍රියාකාරකම් දැක්විය හැකි ය. මෙය ප්‍රවේෂමින් මෙහෙයවිය යුතු ය. එය නිවැරදි මාර්ගයේ යොමු කරවුයේ නම්, පමණක් ස්වර්ගයට යන මාර්ගයේ ගමන් කළ හැකි ය. මෙය පහත සඳහන් අල් කුරාන් වැකියෙහි පැහැදිලි කර ඇත.

කවරකු, “තම දෙවියන් ඉදිරියේ සිටී” යැයි බිය බැංති ව, තම සිත ඉච්චාවෙන් වළක්වා ගන්නේ ද තියත වශයෙන් ඔහුගේ නවාතැන ස්වර්ගය වේ. (80:40-41)

නඩි (සල්) තුමාගේ විත්ත පාරිගුද්ධියේ වැදගත්කම පිළිබඳ ව අවස්ථා රසක දී ම තම සයයන්ට ගෙන හැර දක්වාහ. කෙනෙකුගේ සිත යහපත් වීමෙහි වැදගත්කම පිළිබඳ ව වරක් නඩි (සල්) තුමාගේ පහත ආකාරයෙන් වටහා දුන්හ.

තියත වශයෙන් ම ගිරියෙහි එක මස් පිඩික් ඇත. එය අයහපත් වූයේ නම්, මුළු ගිරිය ම අයහපත් වේ. එය යහපත් වූයේ නම්, මුළු ගිරිය ම යහපත් වේ. එය සිත වේ (ඛහාරි, මුස්ලිම්)

ඉස්ලාමය තුළ ජ්‍යාද අතුරින් ඉතාම යහපත් ජ්‍යාදය ලෙස “මුජාහදුන් නග්ස්” නම් වූ සිතින් කරන ජ්‍යාදය සලකනු ලැබේ. මෙය මෙම හදීසිය මගින් පැහැදිලි කරයි. (මල්ව පොර යුද්ධයේ දී) අනෙකා බිම හෙළන්නා විරයකු නොවේ. කොළයක දී තම සිත දමනය කර ගනු ලබන්නා සත්‍යය විරයකු වේ.

නඩි (සල්) තුමාගේ විටින් විට විත්ත පාරිගුද්ධිය පතා අල්ලාහ්ගෙන් ද ප්‍රෝත්‍රනා කළහ.
اللَّهُمَّ آتِنُفُوسَنَا تَقْوَاهَا، وَزَكَّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا

“යා අල්ලාහ් ! අපගේ සිත්ති දේව බිය ඇති කරත්ව ! ඔබ එය පාරිගුද්ධ කරත්ව ! තියත වශයෙන්ම ග්‍රේෂයිත ම පාරිගුද්ධ කරන්නා ඔබ ම ය. එහි වගකීම දරන්නා ලෙස හා ස්වාමියා ලෙස සිටින්නේ ඔබ ය. (මුස්ලිම්)

පෙර හා පසු පාපයන් කමා කරනු ලැබූ මූහම්මද් (සල්) තුමා විත්ත පාරිගුද්ධිය උදෙසා මෙතරම් දෙවියන් අයැළුයේ නම්, අප එහි අවශ්‍යතාව කොතරම් ඇත්තවුන් ද? යන්න කළේපනා කළ යුතු ය.

අපගේ ක්‍රියාකාරකම් කොතරම් විශාල වූවත් විත්ත පාරිගුද්ධිය සමග එය ඉටු නොකරන විට එවාට අල්ලාහ් ඉදිරියේ කිසි දු ප්‍රයෝගනයක් හා වටිනාකමක් නොමැති. අල්ලාහ් අපගේ සියලු ක්‍රියාකාරකම්වල දී අපගේ සිත පිළිබඳ අවධානය යොමු කරන්නේය. අල්ලාහ් ඉදිරියේ දී අපගේ බාහිර පෙනුමට වඩා සිතට වැඩි වැදුගත්කමක් හිමි වන්නේය. අඩු භුරෙරා (රලි) තුමා නිවේදනය කරන ලද, “නියත වශයෙන් ම අල්ලාහ් ඔබලාගේ ගරීරය හෝ මූහුණ හෝ නොබලන්නේය. නමුදු ඔබලාගේ සිත් බලන්නේය” (මුස්ලිම්) යන හඳීසය තුළින් මෙය අපට හොඳින් පැහැදිලි කරන්නේය.

එම නිසා, අල් කුර්ඛානය හා හඳීස් අපට පෙන්වා දෙන මගපෙන්වීම් පිළිපැදි ආවෝපය, ආචම්ජරකම, රේජ්‍යාව, වැනි පහත් ගුණාගවලින් වැළකීම, ගරුපු වන වගකීම් නියමිත ආකර්‍යයන් ඉටු කිරීම, සුන්නත් වන වතාවත් ඉටු කිරීම, දික්රීහි නියැලීම, අල් කුර්ඛානය වැඩි වශයෙන් පාරායනය කිරීම, තවිබා කිරීම යනාදි විවිධ ක්‍රියාකාරකම් තුළින් අපගේ සිත් පාරිගුද්ධ කරගෙන දෙලාවහි ම ජය අත් කරගැනීමට උත්සාහ කරමු.

අභ්‍යාසය

01. “තස්කියා” යන්නෙහි හාඡාමය අර්ථය කුමක් ද?
02. ඉස්ලාමීය ව්‍යවහාරයේ දී “තස්කියතුන් නග්ස්” යන්නෙන් කුමක් අදහස් කරන්නේ ද?
03. “තස්කියා” සඳහා අල් කුර්ඛානය හා හඳීස් සාධක එක බැහින් සොයා ලියන්න.
04. අල් කුර්ඛානය මිනිසාගේ සිත බෙද දක්වා ඇත්තේ කෙසේ ද?
05. තස්කියාවහි වැදුගත්කම පිළිබඳ ව කරුණු පහක් ලියන්න.
06. අප තුළ විත්ත පාරිගුද්ධිය ඇති කරලීම උදෙසා අප විසින් පිළිපැදිය යුතු කරුණු පහක් ලියා පෙන්වන්න.